

вжтре, взело греблото, което в същото време си било направило, и заплувало.

Началникът и хората му се очудили. Те се зарадвали много, че научили това изкуство. Началника подарил на момчето хубаво копие със заострен каменен връх и казал, че доде да направи това копие, петнадесет пъти слънцето изгрявало и се скривало.

Поржчани били на момчето да пригответи още лодки.

С помощта на дадените му хора то направило още двадесет такива. Сто пъти слънцето изгрявало и сто пъти то се изгубвало зад дърветата на гората. На стотния път двадесетте лодки били готови. Всяка имала по четири места за гребачи и по четири гребла.

Тогава бил устроен голям празник, цял ден всички яли, пили и се веселили. И когато всички били в най-добро настроение, началника станал и казал на хората си:

„Една нощ, неотдавна, злите хора, които живеят отатък реката, ни нападнаха. Ние ги прогонихме, но не можахме да ги накажем, защото сме по-малко на брой и не посмеехме да нападнем жилищата им. Ето и нашия приятел Водна Стрела, и родителите му са пострадали от същите хора. Е добре, дойде сега време да им се отплатим. Средство, да извършим това, имаме: това са лодките. Ще постъпим с хитрост, защото по сила сме по-слаби. Така правят и дивите зверове. Срещу лоши хора хитростта е позволена. — Слушайте сега моя план! Ще нападнем лошите хора от две страни: отпред и в гръб. Една част от вас на коне ще вжрват срещу течението на реката до това място, дето тя е тясна и може да се прескочи. Тогава те ще слезат надолу, ще тржгнат срещу злите хора, злите хора щом сжзрат опасността, ще се спуснат срещу нападателите. Така ще бждат отвлечени надалеч. Другата част ще преплува реката с лодките и ще запали селището им. Злите хора ще си помислят, че освен нас и други неприятели са ги нападнали, ще се изплашат и избягат. Родителите на Водна Стрела и другите пленници ще бждат освободени, вжоржжени и доведени с лодките при нас“

Тжй казал началника, тжй и станало.

VI.

На следната утрин една част от хората му взели каменните си копия и бравди, яхнали конете си и тржгнали срещу течението на реката. Те дошли до едно място, дето реката била тясна и могло да се прескочи с кон. Те минали на отсрещния бряг и се запжтили надолу по реката, кжм селището на злите хора. Щом последните узнали, че неприятели ще ги нападнат, грабнали острите си каменни копия и бравди, вжседнали конете си и всички излезли насреща им, подигравали ги и ги заплашвали, че ще ги избият и нахвжрлят в реката. Но те не виждали, какво ставало зад гжрба им.

Водна Стрела с останалите хора, покачени на лодките, преплавали реката. После те крадешком се промжкнали през гората и се отзовали пред самото селище, освободили пленниците